

Kamerarendszerek a vállalkozásoknál – nem elég felszerelni, szabályosan is kell működtetni...

A kamerarendszerek ma már szinte minden vállalkozás életében jelen vannak. Legyen szó üzletről, irodaházról, raktárról, műhelyről, telephelyről, vagy akár egy étteremről, vagy fodrászatról, mindenhol találkozhatunk velük. A kamerákat jellemzően vagyónvédelemi, személy- és vagyonbiztonsági szempontokból, illetve egy esetleges káresemény kivizsgálásának segítése érdekében szerelik fel.

A gyakorlat azt mutatja, hogy sok vállalkozás a kamerarendszer telepítésével, átadásával, az élőképfüggetlenül kísérésével lezártan tekinti a feladatot. Pedig a kamerahasználat személyes adatok kezelését jelenti, ezért a GDPR szabályai teljes mértékben alkalmazandók rá.

Vegyünk példának egy építőipari vállalkozást, amelynek vezetője

kamerákat szerel fel a telephely be- és kijáratához, valamint az udvarra és a raktárakba. A rendszer működik, azonban az egyik kamera egyikének látómezejébe a szomszédos telek egy része is beleesik, egy másik pedig folyamatosan rögzíti a dolgozók pihenőhelyét. A cégvezető úgy gondolja, hogy „aki tisztességesen dolgozik, annak nincs mitől tartania”. A GDPR azonban más megközelítést alkalmaz.

A kamerás megfigyelésnek minden esetben rendelkeznie kell jogszerű céllal, és annak szükségesnek és arányosnak kell lennie. Az nem elegendő, hogy „jó, ha van kamera”. A vállalkozásnak meg kell indokolni, miért is van szükség az adott kamera elhelyezésére, és hogy a cél elérhető lenne-e más megoldással. Erre hívja fel a figyelmet az Európai Adatvédelmi Testület (EDPB) videómegfigyelésről szóló iránymutatása is.

A kamerarendszer semmilyen formában nem szolgálhat a dolgozók folyamatos ellenőrzésére vagy teljesítményük általános megfigyelésére. Az EDPB álláspontja szerint a munkaterületen alkalmazott videómegfigyelés csak kivételes esetekben igazolható, minden esetben vizsgálni kell az arányosságot, és megfelelően indokolni kell annak szükségességét.

A nemzetközi gyakorlat is azt igazolja, hogy a hatóságok egyre szigorúbban és egyre gyakrabban vizsgálják a munkahelyi kamerás megfigyelést. Az Egyesült Királyság adatvédelmi hatósága (ICO) 2024-ben megtiltotta a Serco Leisure számára, hogy arcfelismerő és ujjlenyomat-alapú rendszerekkel ellenőrizze munkavállalói jelenlétét amunkahelyen. A hatóság szerint a munkáltató nem tudta igazolni, hogy az ilyen mértékű biometrikus adatkezelés szükséges és arányos volt, különösen azért, mert kevésbé adatintenzív megoldások – például belépőkártyák – is rendelkezésre álltak.

A kamerarendszer jogszerű működtetését nem igazolja önmagában a technikai rendszer. A vállalkozásnak többek között az alábbi kérdéseket is dokumentált formában rendeznie kell:

- pontosan milyen célból működik a kamerarendszer;
- mely területeket figyeli meg;
- meddig őrzik meg a felvételeket;
- kik jogosultak a felvételek megtekintésére;
- hogyan történik a felvételek biztonságos tárolása;
- hogyan tájékoztatják az érintetteket a megfigyelésről.

Sok vállalkozás kizárólag egy figyelmeztető piktogramot helyez ki a bejáratnál, mely önmagában nem elegendő. A GDPR előírja, hogy az érintettek számára megfelelő tájékoztatást kell biztosítani a kamerás adatkezelés lényeges körülményeiről, valamint biztosítani kell jogaik gyakorlásának lehetőségét.

A kamerarendszer ma már a legtöbb vállalkozás számára fontos biztonsági eszköz. Lényeges megjegyezni, hogy a kamera azzal, hogy képet rögzít, egyben személyes adatokat is kezel, mellyel kapcsolatban a jogszabályi előírásoknak meg kell felelni.

Szabó Péter